קונטרס חובת השמירה — תפילה

נכון שיבקש בקשה זו בבוקר אחר התפלה וגם ממילא*ודוגמא לזה מצינו בספרי פרעה תצא על הפסוק זכור את אשר עמה ד' אלהיך למרים וז"ל יכול בלבבך כשהוא אומר השמר בנגע הצרעת לשמור מאד ולעשות הרי שמירת הלב אמור [מעון המביא לידי צרעת] הא מה אני מקיים זכור שתהא שונה בפיך עכ"ל הספרי. בזכירתו בפה יהיה לו דבר זה למזכרת שלא ילכד בם

רבש"ע יהי רצון מלפניך אל רחום וחנון שתזכני היום ובבל יום לשמור פי ולשוני לבלי להלכד בדיבורים אסורים דהיינו מעון לשה"ר כדכתיב לא השא שמע שוא וקרי ביה לא תשיא שאסרה התורה לספר ולקבל וגם מעון רכילות כדכתיב לא תלך רכיל בעמיך – ואהיה זהיר מלדבר אפילו על איש יחידי וכ"ש מלדבר דלטוריא על כלל ישראל שעונו חמור מאוד וכ"ש ליזהר מלהתרעם על מדותיו של הקב"ה שהוא עון חמור יותר מן הכל וכדכתיב בפרשת חוקת ותקצר נפש העם בדרך וידבר העם באלהים וכמשה ועבור זה נשלח עליהם הנחשים השרפים ונו' ויאמרו חטאנו כי דברנו בד' ובך – ומלדבר דברי שקר כמה דכתיב מדבר שהר הרחק, ומלדבר דברי חנופה שמיפה לאיש עול עוולותיו בפניו כמה דכתיב בפרשה מסעי ולא תחניפו ומלדבר דברי ליצנות במה דכתיב, ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם ומלישב בין לצנים כדכתיב ובמושב לצים לא ישב ולהיות זהיר מאונאת דברים כמה דכתיב ולא תונו איש את אמיתו וקבלו חז"ל שהוא קאי על אונאת דברים, ולהיות זהיר מהלבנת פנים אפילו בשעת תוכחה כמה דכתיב הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא – ולהיות זהיר מלדבר דברי גאוה כמה דכתיב השמר לך פן תשכח את ד' אלהיך וקבלו חז"ל שהוא אזהרה לנסי הרוח וכמה דכתיב ורם לבבך ושכחת וכדאיתא בגמרא (סוטה דף ה') וגאוה אפילו בלב אסור כדכתיב תועבת ד' כל גבה לב – וכן מלדבר דברי מחלוקת כמה שנאמר ולא יהיה כקרח כעדתו וכדאיתא בגמרא שהוא אזהרה שלא להחזיק במחלוקת (סנהדרין דף ק"י) – וכן מלדבר דברי כעס שהוא ג"כ עון חמור מאוד בעצמותו וגם מביא לידי מחלוקת ושארי דיבורים אסורים ואחז"ל כל הכועס כאלו עובד ע"ז – וזכני שלא לדבר כ"א דבר הצריך לעניני גופי או לנפשי ולהיות כל מעשי ודיבורי לשם שמים.